

זה שלי

אביב אוהב מאוד לגלות ולחקור, אין לו הרבה חברים ולכן מטייל לבדו. יום אחד הוא מוצא כדור מסתורי ומחליט לצאת למשימת בילוש בכדי לגלות למי שייך הכדור? מצויד בזכוכית מגדלת ותיק בלשים, יוצא למסע מרתק, בו הוא עובר הרפתקאות ומכיר דמויות מהאגדות, שמגלים לו כמה דברים על עצמו ועל החיים. האם יצליח למצוא למי שייך הכדור? האם יגלה עוד דברים מעניינים בדרך?

כתיבה: רן כהן אהרנוב | עיבוד מקורי למחזה: עודד אהרליך
בימוי: עודד אהרליך | משחק: אור מאיר | מוסיקה מקורית: גל לב
תפאורה ותלבושות: דניאלה מור | בובנאי: רועי עקאב

פעילויות לאחר הצפייה בהצגה:

יצירה משותפת

תנו לילדים אפשרות להכין בקבוצות ציור משותף (שימוש בחומרים שיש ברשותכם) תלו את היצירה המשותפת ורשמו את שמות כל הילדים שיצרו אותה.
מטרת הפעילות: לחוות חוויה של עשייה משותפת שמצריכה שיתוף פעולה.

טובים השניים מן האחד

בקשו מהילדים להעביר חפצים קלים ממקום למקום (למשל – כיסא, משחק, וכו'...) לאחר מכן בקשו מהילדים להעביר דברים כבדים ממקום למקום (למשל – שולחן, לוח, וכו'...) בפעולה זו יהיה צורך ביותר מילד אחד כדי לבצע אותה. הם יצטרכו לעשות זאת בקבוצות של שניים, שלושה ואף יותר...
דברו איתם על החוויה של לעבוד בקבוצה ודונו בנושא של שיתוף פעולה בין חברים. עד כמה זה עזר בהצלחה?
מטרת הפעילות: להראות לילדים שישנם דברים שלא ניתן לעשות לבד.

משחק הסימנים

לאורך הסיפור אביב פוגש נסיכה, ארנב ובובה שטוענים "זה שלי!", אבל אף אחד מהם אינו נותן את כל הסימנים המתארים את הכדור שאביב מצא.
שחקו יחד את משחק הסימנים: משתתף אחד עוצם עיניים, והשני בוחר חפץ קטן ומסתיר אותו מאחורי הגב. המשתתף הראשון פוקח את עיניו ומנסה לנחש, בעזרת תיאור הסימנים המזהים שנותן לו חברו, מהו החפץ שהוסתר.

דבר הסופר – רן כהן אהרונוב

צמד המילים 'זה שלי' שכיח מאד בקרב ילדים צעירים. לפעמים גם מצטרפת אליהן מילה נוספת – 'זה שלי מהבית!'. כנראה שזו אחת הדרכים של הילדים להתמצא בסביבה הממשית והחברתית, להגדיר גבולות בינם לבין האחרים. המשפט הזה היה לי השראה לתאר מסע אישי אבל גם מסע שמשותף לכולנו. חיפוש אחר מה ששלנו ומה שאינו, חיפוש אחר מה שאבד לנו, אחר מה שאנו זקוקים לו. כל אחד איבד דבר מה, כל אחד מחפש, וכולנו זקוקים לא להיות לבד בחיפוש הזה, זקוקים לעזרת אחרים ובעיקר זקוקים להיפגש ולהתחבר.

אין לי ספק שהחוויה הקסומה של הצפייה בהצגה תפגיש את הקהל הצעיר במסע חקר העולם שסביבם, בגילוי עצמי, ביכולתם לעזור ולהיעזר ובכוחם לתת ולקבל. חווית התיאטרון מגלמת את הרווח העצום שיש במפגש ובחיבור לאחר, מפגש מהנה של גילוי ומשחק יחדיו. אני בטוח שקסם הבריאה התיאטרלית של עולם כה עשיר ומלא דמויות, באמצעות שחקן יחיד, יעורר בילדים את השאלות והרצון לגלות את כוחם לעזור לאחרים ויחד למצוא את האנושי והמשותף.

דבר המחזאי והבמאי – עודד אהרליך

כאשר התחלתי לכתוב הצגות ילדים, כתבתי על הילד שבתוכי. הכרתי את כל הרצונות, החלומות, הפחדים והסודות שלי. הזמן עבר, ויש לי כבר ילדים משלי... התבגרתי וטיפה התרחקתי מהילד שבתוכי. התחלתי לכתוב בהשראת הילדים שלי. כשחיפשנו השנה נושא להצגה חדשה, נתקלתי, למזלי, בספר נפלא, שרק הכותרת שלו 'זה שלי' לקחה אותי לאחר צהריים שיגרתי בביתנו, כשאנו מארחים חבר מהגן, וצמד המילים 'זה שלי' נזרק לאוויר כל כך הרבה פעמים. כיצד להסביר להם – שאם רק יחלקו וישתפו, כל הריבים מיד יגמרו?! בספר מצאתי את התשובה בצורה כל כך פשוטה ונעימה... תודה רבה לך רן כהן אהרונוב שנתת לי להיכנס לעולמך ולהכיר את הילד הקטן שאתה היית.

שאלות הכנה לקראת הצפייה

מומלץ להקריא לילדים את הספר "זה שלי" לפני הצפייה בהצגה

- כאשר אתם שומעים את צמד המילים "זה שלי" – על מה אתם חושבים?
- איזה דברים הם רק שלכם ולא הייתם רוצים לחלוק עם אחרים?
- כאשר אתם חולקים עם חברים, מה אתם מרגישים?
- אילו פעילויות כיף לעשות עם חברים?

שאלות לאחר הצפייה בהצגה:

- מה אביב לא רצה לעשות בתחילת ההצגה?
- איזו מתנה קיבל אביב מדוד גלעד?
- מה מיוחד בבובה שקיבל אביב מאימו?
- מה החלום הגדול של אביב ואיך בעזרת החלום הוא מצא חבר?
- מה אביב למד מהנסיכה?
- מה נתן אביב ליוכל?
- איזו מתנה אביב הכי אוהב?
- איך לא נאבד דברים שחשובים לנו? (בקשו מהילדים להציע רעיונות איך לשמור על חפציהם, ושתפו אותם בדרכים שבהן אתם שומרים על חפציהם).

